

mondriaan
fonds

Juryrapport Daan van Golden – Oeuvreprijs beeldende kunst

Juryleden:

Carel Blotkamp
Joop van Caldenborgh
Juliette Jongma

Voorzitter: Flos Wildschut
Secretaris: Mirjam Beerman

Daan van Golden

Het oeuvre dat Daan van Golden over een periode van meer dan een halve eeuw heeft opgebouwd is klein van omvang maar van grote betekenis, in zichzelf en in zijn uitstraling naar andere kunstenaars.

Hein van Haaren karakteriseerde Van Golden in zijn voorwoord van de catalogus van diens solopresentatie op de Biennale in Venetië (1999) treffend als 'de man die onafhankelijk van alles en iedereen een eigen weg gegaan is in de geschiedenis van de actuele kunst. Hij is de onbevangen, en in die zin jeugdige, waarnemer van de kunst, van de natuur en van de cultuur. Wat hij verwonderd waarneemt geeft hij in de vorm van een schilderij, een collage, een installatie, een foto ter beschouwing aan eenieder die zich met hem verwonderen wil.'

Bekend werd Van Golden met de schilderijen die hij in de eerste helft van de jaren zestig maakte tijdens een tweejarig verblijf in Japan. Uiterst zorgvuldig en gedetailleerd schilderde hij met lakverf op doek de patronen na van zakdoeken en het mooie pakpapier van grote Japanse warenhuizen. Deze serie ontstond in de bloeitijd van de Pop Art, waarmee ze overeenkomsten vertoont, maar ze staat open voor andere interpretaties en heeft een gelaagdheid die kenmerkend is voor zijn hele oeuvre. Ook in zijn latere werk reproduceert Van Golden details van bestaande motieven, isoleert details van bestaande kunstwerken of zoomt in op fragmenten uit zijn dagelijkse omgeving en geeft deze met veel precisie een nieuw leven. Fotografie is in de loop der jaren een belangrijke plaats gaan innemen in zijn werk, dat daardoor nog meer aan complexiteit heeft gewonnen. Een beroemd voorbeeld is de serie *Youth is an Art*, waarin Van Golden op intieme wijze het opgroeien van zijn dochter portretteert.

Het werk van Daan van Golden toont een grote mate van openheid: het lijkt alsof het alles kan zijn en niets uitsluit. Dat maakt het tegelijk mysterieus en ongrijpbaar. Alleen door onthecht naar het werk te kijken, krijgt men toegang tot de gelaagde betekenis ervan. Door de jaren heen heeft Van Golden met grote standvastigheid zijn weg vervolgd, zonder zich iets aan te trekken van externe krachten. Die authenticiteit zit ook in het weloverwogen tempo waarin hij werkt. Niemand heeft hem ooit kunnen betrappen op enige dwangmatigheid in het produceren van nieuw werk. Voor Van Golden is kunst een reflectie van een manier van leven: contemplatief en tegelijk open naar de wereld.

Daan van Goldens kunst is van zijn tijd maar ontstijgt daar ook aan. Uniek is bijvoorbeeld de wijze waarop hij tijdens de Documenta 4 in 1968 een schilderkunstige installatie presenteerde waarin de afzonderlijke werken uit verschillende jaren een nieuwe context kregen. Hij maakte het installeren tot kunst op een moment dat het begrip installatie nog nauwelijks bestond. Maar wat de werken zelf betreft is het vooral de tijdloosheid ervan die zich dwingend manifesteert. Het oudere werk is op geen enkele manier gedateerd. Sterker nog, het lijkt wel of de tijden zich aan elkaar verbinden nu zijn werk van vijftig jaar geleden weer extra wordt gewaardeerd. Dat ook in het buitenland zijn reputatie groeit, blijkt onder andere uit recente solotentoonstellingen in Londen, Geneve, New York en momenteel in Brussel. Jonge kunstenaars in het buitenland hebben zijn werk ontdekt en zijn ervan onder de indruk geraakt, vakgenoten in eigen land die hem al lang kenden, zien Daan van Golden als een icoon.

Het is de ingetogen kracht en gelaagdheid van dit oeuvre, in combinatie met het grote belang van zijn werk voor de Nederlandse kunstgeschiedenis én voor de huidige generatie die de jury unaniem deed besluiten tot het toekennen van de Oeuvreprijs beeldende kunst aan Daan van Golden.